

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Moribus, Amore,
Servitio Æternæ Sapientiæ

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066375

Cap. XXIII. Æternæ Sapientiæ triplicis generis laudatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45408

Amam, Pulcherrimam, Dulcissimam, Dignissimam Sapientiam.

Æterna Sap. Dulcissime Jesu opto ex animo ut cum primum oculos meos mane patefacio, simul etiam sese cor meum capacissime dilatet, omnibusque portis ejus flagrantissima & amantissima laudis & exaltationis tuæ flamma prorumpat, sursumque feratur cum ignitissimo cordis Amore, Tuæ Sanctissimæ Humanitatis, tuæ Pretiosissimæ Parentis, tui Supremi quem in laudem & Charitatem tuam condidisti Seraphici Spiritus, te in beata eternitate sine fine incessabiliter amantis. Atque etiam cum illa inexhausta & immensa, & incomprehensibili charitate, quæ Pater cœlestis tuus, te unicum simulque Charissimum Filium suum complectitur, per Amorem suavissimum Spiritus Sancti ex Patre, & Te Filio procedentis: Cum quo vobis sit suprema Laus & Gloria in seculum & ultra.

CAPUT XXIII.

Æternæ Sapientie triplicis generis Laudatio.

ÆTernæ Sapientie Laudatio, dulcissima esse debet amanti ipsam occupatio: nec illi potest deesse laudandi illam materies. Nam præter Divinitatem ejus, quæ sola est infinitarum Laudum materies, ipsa Sapientia, ut sensibiles, hominibus sensu duci solitis, suppeditaret Laudum suarum materias, in omnibus rebus, quas tam infinitè varias, tam variè infinitas condidit, laudum suarum segetem reliquit, & veluti in libellis quibusdam per partes descripsit, per totumque Universum, cælos, aera, Aquas, terras. Terræ viscera sparsit, ut ubi ubi homo esset, nusquam

quam Sapientiam æternam non laudaret, habundumque ejus materiam non reperiret. Quod quamquam ita est, ubi tamen experientia conlittit Æternæ Sapientiæ raros esse, qui eam laudarent, laudare vellent, laudes ejus in tot istis ubique sparsis foris & intus libellis pagellisque scriptis legere scirent; denique huc descendit, ut ipsamet laudatrix sui esset, ideoque apud Sapientem quendam denunciat toti mundo in hunc modum: (*Sapientia laudabit Animam suam, & in Deo honorabitur, & in medio populi sui glorietur: & in Ecclesiis Altissimi aperiet os suum, & in conspectu Virtutis illius glorietur, & in medio populi sui exaltabitur, & in plenitudine sancta admirabitur, & in multitudine electorum habebit laudem, & inter benedictos benedicetur, dicens: Ego ex Ore Altissimi prodii, primogenita ante omnem Creaturam. Ego feci in cœlis ut orietur lumen indeficiens, & sicut nebula texi omnem terram. Ego in Altissimis habitavi, & thronus meus in columna nubis.*) & quæ ibi fusillimè deinceps in sui laudem prosequitur. Credo partim ideò ut se laude dignissimam Dignissimo ore, hoc est, suo laudet. partim ideò, ut rationales creaturas, ab ipsâ ad laudandum ipsas creatas, in hac tamen re negligentes, suomet exemplo confundat tanquam ingratas. partim denique ideò, ut nobis, si qui eam laudare aliquando vellemus, Materiam, ideam, exemplum laudandi se præberet. Quoniam igitur Sapientiæ Æternæ laudandæ, & onus incumbit nobis, & materia suppetit, & exemplar habemus; deesse jam officio nostro, sublatâ omni excusatione non possumus: tantum modum harum laudum (si quis tamen modus in summè laudabili

Eccl. 24. 1.

dabili & laudandâ Sapiaentia Aeterna esse potest
vel debet) discamus.

Triplex autem Modus (quantum nunc adver-
to) Laudandi Aeternam Sapientiam esse cogita-
rique potest. Cordis scilicet. Oris. Operis. Cor-
de laudatur Sapiaentia Aeterna : tunc 1. quando
Dignissimè de eâ cogitatur & decernitur, quando
omnibus Superior, pulchrior, dignior, melior,
dulcior, perfectior iudicatur, & velut talis sin-
cero corde super omnia aestimatur, appretiatur,
collocatur, exaltatur. 2. Quando etiam totâ
affectûs interni & intimi & rationalis latitudine,
hilaritate, conversione, perseverantiâ in eam ten-
ditur; ita ut nulli rei quantumvis pretiosæ, tan-
tum voluntas nostra quantum Sapiaentiae Aeter-
nae afficiatur, 3. Quando etiam de eâ suaviter,
frequenter, amabiliter, delectabiliter, reveren-
ter cogitatur. 4. Quando cum eâ tanquam cum
decentissimo Amico atque fidelissimo & intimo
versamur, moramur, communicamus, consul-
tamus. ad absentem aspiramus & tædiosâ inque-
titudine pungimur, languemus, marcescimus, ad
præsentem festinamus, ruimus, nec satiamur,
sed accendimur & famescimus. 5. Quando
denique honori ejus, Notitiæ, Laudi, ubique lo-
cum tam in propriis actibus, quàm in alienis cor-
dibus cedimus & præparamus, nihilque ejus non
laude, & Amore, & Honore signatum agimus ac
habemus.

Ore Laudatur Aeterna Sapiaentia tunc, quan-
do ex abundantia cordis (jam modò aliquatenus
explicata) os loquitur, & partim orando ipsam,
partim de ipsâ, partim cum ipsa loquendo, ex-
quisitisque & condignis, & dignissimam illi apud
alios

79.

80.

alios opinionem parantibus verbis (prolati scriptis) uti conamur & consuescimus. tunc etiam, Quando illi affectus cordis nostri ore & verbo pandimus, non ut illos audiat, quoniam in Corde etiam antequam essent vidit, imò fecit, sed ut hac etiam parte, quâ cæteris rebus ipsa Sapientia instituyente, sensa cordium nostrorum pandimus, etiam illi tanquam opifici omnium, laudem & affectum intimum promamus.

81.

Opere Sapientia Æterna laudatur tunc. 1. Quando quicquid agimus, quacunque parte & potentiâ nostrâ, omni tempore, laudi ejus totum assignamus. 2. Quando etiam, specialia quæpiam opera honori illius diligimus & efficitur. 3. Quando non contenti puram rectamque laudandi Æternam Sapientiam, Intentionem ad quælibet opera nostra applicuisse, ex affectu condignè exaltandi Sapientiam Æternam, opera, & in Substantia & in Motivo, & in conatu Heroicâ excelsaque aggredimur ac perficimus, & totaliter ipsi Sapientiæ Æternæ submittimus. è quo genere operum, illa esse censeo, quæ Heroicam Charitatem, Patientiam, Obedientiamque etiam exterius præferunt: itemque illa quæ famam, honorem, opinionem, amorem, reputationemque propriam nostram apud homines, (secluso scandalo proximi & peccato) pessundant, nosque multum humiliant & vilificant. De hoc etiam operum genere, sunt Opera spem & Fiduciam in Deum atque Resignationem exercentia.

CAPUT